

בבית המשפט העליון

בש"פ 5592/97

בפני: כבוד השופט ת' אור

העורר: יניב פורטל

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב מיום 11.9.97 בתיק ב"ש 1723/97 שניתנה על ידי כבוד השופט בייזר תאריך הישיבה: ז' בתשרי התשנ"ז (8.10.97)

בשם העורר: עו"ד זוהר ברזילי

בשם המשיבה: עו"ד נעמי גרנות

החלטה

1. נגד העורר הוגש כתב אישום, המייחס לו את המעשים הבאים: ביחד עם אחר קשר קשר לשדוד מכונית, ובמסגרת קשר זה אכן שדדו השניים רכב מאחרים באיומי אקדח. כן מיוחס לעורר שנהג ברכב זה ללא רשות, וכי כשבקשו שוטרים לעצרו כשהיה ברכב ביחד עם אחרים, נמלטו עם הרכב. במהלך המרדף נטשו את הרכב ונמלטו מהמקום. בית המשפט המחוזי החליט לעצרו עד תום ההליכים, ועל כך הוגש ערר זה.

2. בין הצדדים קיימת מחלוקת לגבי משקלן של הראיות שבידי התביעה להוכחת אשמת שוד הרכב המיוחסת לעורר. אין חולק, שבחלק מהודעותיו קושר העורר את עצמו למעשה תוך תיאור ביצועו. מאידך גיסא, בהודעות מוקדמות ובהודעות מאוחרות יותר חלק על מעורבותו. טענת סנגורו של העורר היא, שהעורר נטל על עצמו את אשמתם של אחרים, עליהם בקש לחפות. בטענתו זו מסתמך הסנגור גם על כך שגירסת השוד שבפי העורר אינה תואמת בפרטים מהותיים את גירסת המתלוננים מהם נשדד הרכב על אופן ביצוע השוד. לשוני בפרטים מהותיים בין גירסת ההתוודות של העורר לבין זו של המתלוננים מסכימה באת כוח המדינה.

לאחר בחינת הראיות כולן, רחוק אני מלומר שאין ראיות לכאורה נגד העורר. עם זאת, קיימות תמיהות ופירויות בגריסת התוודות אשר יש בהן החלשה מסויימת של משקל הודאתו. לעניין זה ינתן משקל בבואי להכריע אם יש לקבוע לעורר חלופת מעצר תחת מעצרו עד תום ההליכים.

3. מתוך הנחה שקיימות ראיות לכאורה לאשמת העורר, קיימת עילה למעצרו עד

תום ההליכים. עם זאת, הגעתי למסקנה שקיימת חלופה למעצרו.

לעורר אין כל הרשעות קודמות. למרות קשיים אישיים וכלכליים, תפקד כהלכה בצה"ל. ההתרשמות הכללית היא, שאין הוא מועד לחזור על מעשים דומים, ודי יהיה בתנאי מעצר בית ובתנאים נוספים, כפי שייקבעו להלן, כדי לענות באופן סביר על החשש שיש סיכון מהעורר אם יהלך חופשי.

4. לא התעלמתי מכך, שאחד מהחשודים בפרשה טרם נתפס. אך שמו ידוע לחוקרים

ואין כל ראיה שהעורר אחראי לכך שעד כה טרם נתגלה האיש. גם הטענה בדבר חשש

לתאום עדויות בין העורר לאותו חשוד אינה אלא טענה בעלמא שאין לייחס לה משקל

אשר יצדיק את מעצר העורר, כשבמכלול הנסיבות האחרות ראוי לשחררו בתנאים.

5. על סמך כל האמור לעיל, אני מחליט לקבל את הערר, במובן זה שהעורר

יוכל להשתחרר ממעצרו בתנאים הבאים:

א. ניתן צו לעיכוב יציאתו מן הארץ; ואם יש לו דרכון - יפקידו בידי

המשטרה.

ב. העורר ימציא ערבות עצמית וצד ג' של אמו בסך 25,000 ש"ח כל אחת מהן,

להבטחת התייצבותו להמשך ההליכים.

ג. העורר יתגורר בביתה של גברת חיה אלדר, גיסתה של אמו, ברחוב קרן

קיימת 24 שבקרת מוצקין, ולא יהיה רשאי לצאת מפתח הבית אלא לצרכי התייצבות בבית המשפט בו מתנהל משפטו.

גברת אלדר הודיעה בפני על הסכמתה למגורי העורר בביתה.

ד. כמוצע על ידי סגורו של העורר, אמו של העורר תמציא התחייבות על פיה

תשגיח על העורר לבל יצא מהדירה הנ"ל, בה גם היא מתגוררת, וכן תודיע למשטרה בכל מקרה של הפרת התנאי האמור בפיסקה ג' לעיל על ידי העורר. ההתחייבות תהיה בנוסח לשביעות רצון כבוד רשם בית המשפט המחוזי בתל אביב.

ניתנה היום, ז' בתשרי התשנ"ח (8.10.97).

נוסח זה כפוף לשינויי עריכה וניסוח